

Oponentský posudek disertační práce

JUDr. Ing. Ariany Bučkové

na téma: **Daňově právní souvislosti se společenstvím vlastníků jednotek,**

předkládané k obhajobě na Právnické fakultě Univerzity Karlovy

Autorka si za téma své disertační práce vybrala problematiku z daňového práva, které je podoborem práva finančního, konkrétně pak téma zdaňování při činnosti společenství vlastníků jednotek (dále jen „SVJ“).

Téma jako takové by mělo podle názvu být zaměřeno na povšechné otázky zdaňování související s činností SVJ, nemělo by tedy být zaměřeno na jednotlivou, konkrétní daň, ale na všechny daně přicházející do úvahy s činností této entity. Systematicky by tedy mělo být možno analyzovat možný dopad každé jednotlivé daně existující v České republice na činnost SVJ. Takovéto téma považuji za velmi praktické, chybí mi však u něj větší prostor pro úvahy teoretické, které by přece jen také měly být součástí disertační práce.

Autorka vytvořila práci, která má celkem 206 stran vlastního textu a (dle prohlášení autorky) 361.071 znaků včetně mezer (minimum je 324.000 znaků). Systematika práce je následující (dle doplnění v podobě errat): mimo úvodu, který autorka nečísluje, 1) Vymezení základních pojmů; 2) Právní rozbor; 3) Daňový rozbor; 4) Společenství v zahraničí; 5) Závěry. Hlavní kapitoly se pak dále vnitřně člení. Práce je doplněna o prohlášení, poděkování, seznam zkratk, seznam použité literatury a dalších pramenů, anotaci a klíčová slova v českém a anglickém jazyce. Poněkud zvláštní je umístění obsahu až za úvod, před první kapitolou.

Vnitřní systematiku práce považuji za dosti zvláštní, vysloveně negativně hodnotím použité názvy hlavních kapitol. V práci, která se má zabývat daňověprávními aspekty, je zarážející, že autorka rozděluje analýzu na část daňovou a část právní, tj. do samostatných kapitol. Naopak bych za odpovídající považoval členění podle jednotlivých daní, například.

Z hlediska obsahu předkládané disertační práce musím uvést, že považuji práci za kvalitativně extrémně slabou. Autorka se má zabývat daňověprávní povahou činnosti SVJ, přitom otázkami daňovými se zabývá je na velmi malém podílu celkového rozsahu stránek práce (pokud zahrnu všechny stránky, na kterých však hlubších daňových analýz a jejich výsledků je poskrovnu, jedná se o stránky 150 – 176). Ostatní části práce se věnují plytkému

pojednání o otázkách soukromoprávních spojených s SVJ, resp. o obecných více či méně s daňovým právem souvisejících otázkách zapadajících do oboru finančního práva. Kapitola čtvrtá je pak souborem nahodilých informací o obdobných zahraničních institutech jako je české SVJ, některé podkapitoly týkající se konkrétních zemí obsahují pak jen vyjmenování některých právních předpisů v takové zemi regulujících tyto právní instituty. Přínos těchto kapitol pro poznání i pro samotnou práci je však minimální.

Naopak v práci zcela chybí pojednání o některých podstatných daňových souvislostech činnosti SVJ. Například zcela absentují otázky týkající se daně z přidané hodnoty, není řešena ani daň z nemovitých věcí nebo silniční daň. Zajímavé (ale v práci neřešené) by byly otázky související s energetickými daněmi. A to opomím otázky, které by vzešly z úvahy, zda zdaněním není i uložení povinných plateb nenazvaných přímo jako daně. Z pro mě nepochopitelného důvodu autorka velký prostor ve své práci věnuje s tématem nesouvisejícím věcem, které pak většinou pojímá jen velmi obecně a plytce.

Rád bych se pokusil konstatovat, zda autorka ve své práci dosáhla cílů, které si vytýčila. Bohužel však v úvodu práce žádné cíle nenacházím, autorka jen krátce konstatuje, co jejím cílem není. Stejně tak v úvodu zcela chybí vymezení vědeckých metod, které při zpracování své práce hodlá použít, určení současného stavu zpracování zkoumané problematiky atd. Stejně tak závěr není shrnutím a finalizací dosažených poznatků, ale jen souhrnem obecných konstatování, které nemají své východisko v textu práce.

Poněkud zvláštní je, že autorka mluví např. o zákonu z roku 2000 jako o novince (např. str. 18). Stejně tak zastaralé jsou informace o neexistenci předkupního práva u spoluvlastnického podílu. Nebo na str. 31 lze chápat text tak, že účinnosti nový občanský zákoník nabyl od 1.1.2013. Mnoha větám v textu nelze dost dobře rozumět, není mi jasný jejich obsah (pro jejich počet je zde ani nebudu vypisovat). Autorka se často pouští do používání nevhodných cizích slov (např. „parémie“ na str. 42), nebo je zaměňuje: „komunity“ za „komodity“ (str. 68). Některé části práce postrádají souvislost s okolními částmi (např. pojednání o členském vkladu na str. 80 a 81). Těžko také akceptovat tvrzení, že součástí normotvorby Finanční správy je vydávání unijní směrnice (str. 139).

Dále mi například není zřejmé, proč autorka používá členění do tak vysokého počtu velmi krátkých podkapitol. Například kapitola 3.3.1 o jediné větě kopíruje svým obsahem sdělení poslední věty předcházející kapitoly.

Také po formální stránce je práce velmi podprůměrná, je v ní obsaženo neuvěřitelné množství chyb a překlepů. Extrémem je například zkomolení základního právní principu na „superfiniše sólo cedit“ (str. 17)!!! Někdy autorka uvádí zákon jen číslem, někdy dodává „v.z.p.p“ – zcela nesystematicky. Překlepy v číslech zákonů jsou skoro standardem („297/19921 Sb.“ na str. 29; „568/19 Sb.“ na str. 136). V textu se pak objevuje také automatická hláška programu Word o chybějícím odkazu (např. str. 39, 40). Tabulky na str. 56 a 57 jsou zcela nepřehledné, zdroj obsažených informací nelze jednoduše dohledat. Autorka nedodrží ani jednotný formát při uvádění data, a to ani ihned po sobě („1. 1. 2004“ a „01. 01. 2004“ na str. 164).

Z formální hlediska také nerozumím zvláštním číslicím uváděným v textu v závorce, často předcházejícím číslici v horním indexu označující poznámku pod čarou. Nebo např. ve větě užitá formulace „viz15“ (str. 29). Zcela nejednotný formát pak mají citace v poznámkách pod čarou, oproti standardním požadavkům u internetových zdrojů chybí datum citace, takže některé uváděné informace se k dnešnímu dni mohou jevit jako zcela neaktuální. Také za velké negativum práce považuji jen velmi malý počet odborných knižních zdrojů, které autorka použila.

V souhrnu mohu konstatovat, že v předkládané práci nenacházím žádnou finančněprávní teoretickou část. Vlastnímu tématu (jak by odpovídalo názvu práce) se autorka věnuje jen krátce. V práci není zachyceno žádné zkoumání, žádná analýza nebo syntéza. Práce je podle mého převážně deskriptivní. Navíc je tato deskripce povrchní a nesystematická. Pokud odhlédnu od koncepčních a systematických problémů práce, mohu konstatovat, že i ve vlastním textu jsou dosti problematické a diskutabilní pasáže.

Celkově pak mohu uzavřít, že předkládanou disertační **práci nedoporučuji k obhajobě před příslušnou komisí pro obhajobu disertační práce**. Práci je nutno zásadně přepracovat. Z tohoto důvodu považuji za zbytečné pokládat jakékoliv otázky pro obhajobu práce.

V Praze dne 3. června 2019

doc. JUDr. Michael Kohajda, Ph.D.
Právnická fakulta Univerzity Karlovy